

EGYHÁZTÁJI

A hazai sajtó lelkesen foglalkozott a pápalátogatással. A legkellemesebb meglepetést a bulvárlapok okozták; öröm volt olvasni a *Kurír*, a *Mai Nap* személyes megérintettségről tanúskodó tudósításait.

×

A kézi vezérlésű pártsajtó (*Magyar Hírlap, Népszabadság*) intelligensen, diplomatikusan hajtotta végre a váratlan pártutasítást: „ujabb eertesiteesig stop paapa jo ember stop”. A tudósítók az új helyzethez erejükkel is meghaladóan igyekeztek alkalmazkodni.

×

DOMOKOS GYURI a pápa miséje alatt a sajtóközpontban gubbasztott, ott hallotta: Kiskíváncsi — nevezük Papjancsinak — komoly képpel kérdezi: „A pápa úr öszentsége úrvacsorát is fog osztani?” Elégedettek — nevezzük Móríckának — elismerően szól a szentmiséről: „Milyen szépen összeállították a műsort!”

×

Legfelkészültebben a *Magyar Nemzet* fogadta a pápát, világlapokat megszegyenítő színvonalon tájékoztatott; érződött: adnak magukra. A sajtó egyöntetűen jótékony hangvétele alaposan megnövelte az összehasonlítási alapot, így feltűnőbben kiütözött az *Új Magyarország* megfelelni akarásba görcsösödött bükkfa-nyelve.

×

A *HVG* rendesen hozta a pápalátogatás költségeit, így megtudhattuk: a kormányhivatalok a győri püspökségnek adott összegnek több mint a dupláját (98.4 millió) kapták. Ezúttal elmaradtak az szokásos fanyalgások, önfölhergelő szösszenetek (pontosabban *Magyar Narancs*-szerű keretek között maradtak; de a Lenin Mauzóleum-szökevény **EÖRSI ISTVÁN** sem a régi: már zsigerből sem tud írni, legfőbb gondja a *hamu* és a *mamu* megkülönböztetése. Nem is baj, az ő korában már hasznosabb csendes őszi esteken az elmúlásról gondolkodni. Mindenesetre SZÖNYI SZILÁRD írt válaszcikket, kíváncsian várjuk, megjelenik-e?) Minősíthetetlen, útszéli hangot egyedül az ávós örökségére büszke *168 Óra* ütött meg, úgy látszik, késve kapták meg az említett ukázt.

×

A külföldi lapvélemények lesújtó képet festenek a pápát vendégül látó Magyarországról: az *Il Messagero* „előretörő neokommunizmusról”, a *Corriere della Sera* „a világ legelkeseredettebb népéről”, a *Le Figaro* „gazdasági válságról” ír, a *Frankfurter Allgemeine Zeitung* szerint „elosztási harc dúl, a keresztény és nemzeti hagyományoknak nincs hatásuk”.

× × ×

Következő számunk vezérgondolata a *kontraszelekció* lesz. Miért érvényesülnek a dilettánsok, a kóklerék, s miért nem a tehetségesek? Várjuk olvasóink e témával kapcsolatos írásait! (EÖ. I. említése és a témaválasztás közötti nyilvánvaló összefüggés a véletlen műve!)

H. Á.

„Aki látja és nem sír
Élő hittel az nem bír”

— cseng fülembé a nagybőjti ének a Magyar Katolikus Püspöki Kar „Igazságosabb és testvériesebb világot!” című körlevelének olvasása közben.

×

Azt hiszem, nem kell szentségtöréssel vádolnom magam. Mert akikkel találkozom: létbizonytalanságban élők, magányosok, éhezők, egyre lejjebb csúszók, azokban ma is Jézus függ a kereszten. Nem magunkba keseredett, reménytelen, hanem megtisztító, „tisztázó” sírásra van szükség, hogy lássunk és rádöbbenjünk: mindnyájan felelősek vagyunk — amint akkoriban is.

×

Gondos, szakszerű, ám érthető és megszólító társadalomrajzot kapunk, melyet bátran kézbe vehet minden jóakarató ember. Mi, katolikus keresztények pedig méltán örvendhetünk — hogy hosszú idő után — egyetemes érvényű nyilatkozatot tesz püspöki karunk, mely egyértelműen bizonyítja: a világban van a helyünk. Ezután már nem mondhatják: ne szóljunk bele, nem értünk hozzá.

×

Hiszen a helyzetet mi is jól ismerjük. Nem is olvashatunk másképp a totalitárius diktatúra által megnyomorított társadalomról csak úgy, hogy benne látjuk az egyházat. De még nem, vagy ritkán merünk párhuzamokat vonni. „Nem tudtunk még megfelelően szembenézni múltunkkal: az elmúlt évek eseményeinek tényfeltáró munkája is jórészt elvégzetlen (ld. viszont pl. győri pápai szentmisén koncelebrálókat — szerző), még inkább hiányzik azonban az, hogy a keletkezett sebek, igazságtalanságok és torzulások káros következményeiből kigyógyuljon egyén és társadalom (s benne az egyház — szerző).” (97. l.) S nem csak azért nem merünk, mert fájna, hanem azért sem, mert félünk: a rosszakaratú média által befolyásolt jóakarató emberek félreérthetnek. Még nagyon sokan azt sem tudják, kik vagyunk; egyoldalú, idejétmúlt képek élnek bennük. A szembeállításához tehát még idő kell, de a párbeszédet elkezdtük: körülnéztünk és szoltunk.

×

Szerencsére akadnak vitatható, többféleképpen értelmezhető pontok. Remélhetőleg sokan elgondolkoznak és elbeszélgetnek majd többek között arról, mi is az a szociális piacgazdaság: hogyan lehet egy társadalom egyszerre személy- és piacorientált. Avagy hogyan választható el tőle a fogyasztói társadalmi szemlélet, illetve milyen alapelvekre és értékrendszerre épül a (követendő) demokratikus és plurális civil társadalom?

×

Katolikus gimnáziumok figyelem! A körlevél érettségi tétel-„gyanús”!

Bitter Ákos